

РЕШЕНИЕ

№ 5521

гр. София, 05.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 08.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10747** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 вр. чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/, вр. чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Сдружение „Български Червен Кръст“, регистрирано по фирмено дело № 24766/1992 г. по описа на Софийски градски съд, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение за определяне на финансова корекция № РД-02-14-1053/02.11.2022 г., издадено от Д. Г., Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на управляващия орган по Програма И. V-A Румъния – България 2014 г. – 2020 г., в размер на 10 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по Договор № ПО-04-02/19.04.2021 г. с Изпълнител „София Транс Ауто“ АД, на стойност 29 204.77 лв. без ДДС /35 045.72 лв. с ДДС/, на основание т. 11, б. „а“ /използване на ограничителни технически спецификации, използване на ограничителни критерии за подбор и незаконосъобразна методика за оценка/ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните им показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с Постановление на Министерски съвет на Република България /ПМС/ № 57/28.03.2017 г.

С жалбата се оспорва решението за определяне на финансова корекция, като се излагат доводи за незаконосъобразност, поради противоречие с материалния закон. Твърди се, че не са налице основания за налагане на финансова корекция, тъй като не

са осъществени твърдените нарушения, поради което не е налице нередност. Излагат се подробни съображения в тази насока. Във връзка с изложеното, моли Съда да постанови решение, с което да отмени оспорения акт, като неправилен и незаконосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. От страна на процесуалния му представител е депозирано Становище от 28.02.2023 г., с което се иска от Съда да отмени оспорения административен акт по изложените в жалбата съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 200.00 лв.

Ответният административен орган – Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на управляващия орган по Програма И. V-А Румъния – България 2014 г. – 2020 г., редовно уведомен, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните по делото, а и от административната преписка се установява, че Сдружение „Български Червен Кръст“ е бенефициер по Договор за предоставяне на национално съфинансиране по Програма за трансгранично сътрудничество И. V-А Румъния – България 2014 г. – 2020 г. /л.45-52/

След извършен последващ контрол на обществена поръчка, възложена чрез публична покана по реда на Постановление на Министерски съвет на РБ № 6/01.07.2016 г. за определяне правилата за разглеждане и оценяване на оферти и сключване на договорите в процедурата за избор с публична покана от бенефициенти на безвъзмездна финансова помощ от Европейските структурни и инвестиционни фондове за доставка с предмет: „Закупуване на автомобил“ и сключен Договор № ПО-04-02/19.04.2021 г. с Изпълнител „София Транс Ауто“ АД на стойност 29 204.77 лв. без ДДС /35 045.72 лв. с ДДС/ /л.53-77/, от страна на националния орган са констатирани следните нарушения:

1/ посочените технически параметри в т. II.1.2 „Описание на предмета на процедурата“ са ограничителни – изискването за купето „тип купе – баничка или еквивалент“ е неясно и двусмислено, липсва посочена дефиниция и/или еднозначно значение на посоченото понятие, като същото създава неяснота по отношение на изискванията на автомобила;

б/ използване на ограничителни критерии за подбор, изразяващи се в липса на дефиниция какво Възложителят ще приеме за доставка, сходна с предмета на поръчката, доколкото предметът е закупуване на автомобил и не е ясно какъв вид МПС би се приел за сходен с предмета на поръчката – леки, товарни, автобуси, мотоциклети и др.: „минимум една доставка, еднаква или сходна с предмета на поръчката, изпълнена през последните три години, в зависимост от датата, на която кандидатът е учреден или е започнал дейността си“ и „осигурено гаранционно и след гаранционно сервизно обслужване в поне един оторизиран от производителя сервиз“.

Ограничително второ изискване, което изключва от кръга на потенциалните кандидати лицата, имащи оторизация, но не от производителя, а например от оторизиран или упълномощен доставчик – изискан е „документ от производителя/ или възможност за проверка в електронната система на производителя/ потвърждаваща наличието на оторизирана сервизна база за гаранционно и следгаранционно обслужване“;

в/ неясна методика за оценка на офертите, създаваща субективизъм – посочено е, че показател „Степен на съответствие с предмета на поръчката/гаранционен срок – П1“ е формулиран неясно, създава предпоставки за субективизъм, доколкото наименованието му реферира към съответствие като цяло с условията по поръчката, а реално е посочено, че максимален брой точки получава оферта с предложен най-висок гаранционен срок. Установено е, че „гаранционният срок на съответния кандидат се получава чрез сумиране на гаранционните срокове на отделните артикули, посочени в офертите на съответния кандидат“, без такива „артикули“ да са формулирани. Отделно в методиката е посочено, че 0.40 е относителното тегло на показателя, като същевременно в таблицата с теглата на всички показатели е посочено, че е 0.20. По отношение на показател 2. „Предложена цена“ е посочено, че 04.0 е относителното тегло на показателя, като реално в началото на методиката е определено, че е 0.60.

Нарушението е квалифицирано като нередност по т. 11, б. „а“ /използване на основания за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане или условия за изпълнение на поръчката или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от приложението, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците/ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции по реда на ЗУСЕСИФ, приета с ПМС № 57/28.03.2017 г.

На основание чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ с Писмо рег. № 99-00-3-94 /4/ от 04.10.2022 г. на бенефициера е предоставена възможност да предостави възражение срещу тези констатации /л.32-42/. На 25.10.2022 г. е депозирано възражение от страна на бенефициера. В него са изложени конкретни съображения защо не се приемат констатациите на Националния орган /л.43-44/.

Националният орган не е взел предвид възражението на бенефициера. Издадено е Решение № РД-02-14-1053/02.11.2022 г. на Д. Г., Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на управляващия орган по Програма И. V-A Румъния – България 2014 г. – 2020 г., с което на жалбоподателя е наложена финансова корекция в размер на 10 % от стойността на допустимите разходи по договор с Изпълнител „София Транс Ауто“ АД. Недоволен от този акт бенефициерът го оспорва пред Съда.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал по делото с приобщиха следните писмени доказателства:

Представени от ответника:

1. Заповед № РД-02-14-180/14.02.2023 г., издадена от Министър на регионалното развитие и благоустройството, с която Д. Г., Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството е определена като Управляващ орган на Оперативна програма „Регионално развитие 2007 г.-2013 г.“, Оперативна програма „Региони в растеж 2014 г.-2020 г.“ и Програма „Развитие на регионите 2021 г. – 2027 г.“ /л.91-92/.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл.149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, съгласно чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕСИФ, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, Съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК:

Съдът намира, че Решение за определяне на финансова корекция № РД-02-14-1053/02.11.2022 г., е издадено от компетентен административен орган - Д. Г., Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на управляващия орган по Програма И. V-A Румъния – България 2014 г. – 2020 г. В тази връзка по делото са представени Заповед № РД-02-14-789/17.08.2022 г., издадена от Министър на регионалното развитие и благоустройството, с която Д. Г., Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството е определена да ръководи и организира дейността на Националния партниращ орган по Програма за трансгранично сътрудничество И. V-A Румъния – България 2014 г. – 2020 г. /л.78-79/ и Заповед № РД-02-14-180/14.02.2023 г., издадена от Министър на регионалното развитие и благоустройството, с която Д. Г., Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството е определена като Управляващ орган на Оперативна програма „Регионално развитие 2007 г.-2013 г.“, Оперативна програма „Региони в растеж 2014 г.-2020 г.“ и Програма „Развитие на регионите 2021 г. – 2027 г.“ /л.91-92/. Оспореният административен акт е издаден и в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 59, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазени са изискванията на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, като преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция е осигурена възможност на жалбоподателя да представи в разумен срок писмени възражения по основателността и размера на корекцията. Такива възражения са представени под формата на становище от жалбоподателя на 25.10.2022 г., което е обсъдено от административния орган в оспореното по настоящето дело решение за налагане на финансова корекция (л.33 – 39,т.І).

Съдът намира оспорвания акт за издаден в съответствие с материалноправните разпоредби, съображенията в тази насока са следните:

Съдът счита за основателни аргументите на ответника, че доброволното прилагане на процедурата по ПМС № 160 от 01.07.2016 г. не означава възможност за нарушение на правилата, приложими за нея. Правилата за възлагане на поръчка чрез публична покана по реда на ПМС № 160 от 01.07.2016 г., във връзка със ЗУСЕСИФ са изцяло приложими. Ако те бъдат нарушени, то това води до налагане на финансова корекция. Основателни са аргументите на ответника, че посочването на Декларация по чл. 12 от

ПМС № 160 от 01.07.2016 г., като част от документите, които трябва да бъдат публикувани във връзка с провеждането на поръчката, водят до извода, че процедурата по това постановление е приложима.

Този извод следва и от съдебната практика по сходни случаи. Така например в Решение № 3621 от 18.03.2021 г., постановено по административно дело № 13593/2020 г., VII отделение на ВАС е посочено, че „След като не попада в изрично регламентирани изключения по чл. 50, ал. 4 и ал. 5 ЗУСЕСИФ и по аргумент от разпоредбата на чл. 46, ал. 2 ЗНА, вр. с чл. 20, ал. 9 ЗОП - щом е възложил конкретна обществена поръчка по процедура, приложима за по-високи стойности, възложителят е длъжен да прилага всички правила, валидни за избрания от него ред“. Нормата на чл. 20, ал. 9 ЗОП гласи, че възложителите имат право да възложат конкретна обществена поръчка по ред, приложим за по-високи стойности, като в този случай са длъжни да прилагат всички правила, валидни за избрания от тях ред. В посоченото съдебно решение е било предмет на обсъждане именно ПМС № 160 от 01.07.2016 г.

Нарушено е правото на Съюза и националното право при възлагане на поръчката чрез процедура за избор на изпълнител с публична покана съгласно ЗУСЕСИФ по реда на ПМС № 160 от 01.07.2016 г. с обект доставка и предмет: „Закупуване на автомобил“ по Договор № ROBG 427 „Партньорство за преодоляване на бедствията за безопасен регион“, финансиран по Програма за трансгранично сътрудничество И. V-A Румъния – България 2014 г. – 2020 г., с прогнозна стойност 29 337 лв. без ДДС и сключен Договор № ПО-04-02/19.04.2021 г. с Изпълнител „София Транс Ауто“ АД, на стойност 29 204.77 лв. без ДДС /35 045.72 лв. с ДДС/.

От страна на Възложителя са допуснати следните нарушения:

По отношение на първото нарушение:

В публикуваната публична покана в Раздел II.1.2, т. 2 „Описание на предмета на процедурата“, в т. 2 по отношение на вида на купето е посочено – „тип купе – баничка или еквивалент“. Съдът намира за правилни изводите на административния орган, че така определеното изискване не съответства на стандартизираната класификация на видовете купета, респективно това представлява разговорно обозначаване на купе тип „пикап“. Безспорно липсата на рефериране към конкретен стандартизиран тип на купето, води до извод, че заложеното изискване е неясно и двусмислено. Същото дори не е препратено и към общоприетата дефиниция на изискването, поради което поставеното условие действително може да доведе до неяснота за потенциалните участници/кандидати в процедурата по възлагане на обществената поръчка, респективно както е приел и административният орган да има разубеждаващ ефект по отношение на тяхното участие в поръчката. Съдът счита, че така заложеното изискване какво да бъде купето на автомобила е един от най-съществените елементи на доставяното превозно средство, а така заложено „купе тип баничка“, действително не съдържа в себе си спецификация и/или еднозначна характеристика за автомобила.

Съгласно нормата на чл. 51, ал. 4 от ЗУСЕСИФ, бенефициентите не могат да включват в поканата условия, които необосновано препятстват участието на лица в процедурата. Залагането на неясни условия към кандидатите на практика представлява ограничаване на конкуренцията и липса на равнопоставеност. Възложителят е заложил неясно и двусмислено изискване „купе тип баничка или еквивалент“, което необосновано препятства участието на лица в процедурата предвид двусмисленото изискване, което е невъзможно да бъде санирано с прибавяне

на думите „или еквивалентно“. Заложеното изискване не е достатъчно разбираемо, ясно и точно за кандидатите. Това има разубеждаващ ефект спрямо стопанските субекти, които трябва да положат съответните усилия за кандидатстване, без обаче да имат яснота дали техните оферти ще бъдат допуснати до оценка. Възложителят не е осигурил предпоставки за прилагането на принципите на свободната конкуренция и равнопоставеност.

Това нарушение попада в легалната дефиниция на нередност по смисъла на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303 / 2013 г. на Европейския парламент и на Съвета. То има финансово отражение, като е налице нередност, доколкото тя може да съществува и тогава, когато е налице възможност за нанасяне на вреда на бюджета, като няма изискване да се докаже наличието на точно финансово изражение.

Така установеното нарушение представлява нередност по т. 11, буква „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, а именно използване на основание за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане или условия за изпълнение на поръчката или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от настоящето приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата. Не е налице минимално ниво на конкуренция, доколкото в процедурата е подадена само една оферта.

По отношение на второто установено нарушение:

Видно от Раздел III.2.3 от публичната покана „Технически възможности и квалификации“, от страна на Възложителя са посочени като минимални изисквания към кандидатите: „Минимум една доставка, еднаква или сходна с предмета на поръчката, изпълнена през последните три години, в зависимост от датата, на която кандидатът е учреден или е започнал дейността си“ и „осигурено гаранционно и следгаранционно сервизно обслужване в поне един оторизиран от производителя сервиз“.

Безспорно така поставените изисквания са ограничителни. В така заложеното от Възложителя изискване за сходна с предмета на поръчката липсва определеност и конкретизация какво бенефициерът ще приеме за „сходна доставка“. Така заложеното изискването за извършена сходна дейност е законосъобразно само по себе си в съответствие с нормата на чл. 51, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, съгласно която, бенефициерите може да включат в поканата изисквания за икономическото и финансовото състояние, и за техническите възможности и/или квалификацията на кандидатите за изпълнител. Изискването отговаря и на чл. 3, ал. 13, т. 1 от ПМС № 160/01.07.2016 г., съгласно която разпоредба, в случай че в публичната покана са включени изисквания за технически възможности и/или квалификация на кандидатите, бенефициерът може в зависимост от характера, количеството и обекта на процедурата да изиска от тях да представят един или няколко от следните документи: списък на изпълнените доставки или услуги, които са еднакви или сходни с предмета на поръчката, най-много за последните три години от датата на подаване на офертата в зависимост от датата, на която кандидатът е учреден или е започнал дейността си, включително стойностите, датите и получателите, придружен от препоръки за добро изпълнение.

Същевременно, обаче, в процесния случай от страна на Възложителя не е дефинирано какво разбира под „сходна с предмета на поръчката“ доставка. Доколкото идентичният предмет /еднаква с предмета на поръчката доставка/ може да не се нуждае от допълнителни уточнения, то по отношение на сходния предмет липсата на дефиниция, поставя в невъзможност потенциалните участници, респективно оценителите, назначени с нарочна заповед от Възложителя, да

извършат преценка на какви точно условия следва да отговарят кандидатите, за да покрият изискванията на Възложителя, както и да бъдат допуснати до разглеждане и оценка на офертите.

Нормата на чл. 51, ал. 4 от ЗУСЕСИФ, определя, че бенефициентите не могат да включват в поканата условия, които необосновано препятстват участието на лица в процедурата. Разпоредбата на чл. 50, ал. 1 от ЗУСЕСИФ от друга страна, предвижда задължение на бенефициентите по чл. 49, ал. 2, т. 2 от ЗУСЕСИФ /каквото в случая се явява Сдружение „Български Червен Кръст“/ да определят Изпълнител след провеждане на процедура за избор чрез публична покана при спазване принципите на свободна и лоялна конкуренция, равнопоставеност и недопускане на дискриминация. Безспорно в процесния случай, залагането на неясни условия към кандидатите представлява ограничаване на конкуренцията и липса на равнопоставеност. От страна на Възложителя е поставено изискване да са изпълнени определен брой доставки със сходен предмет /минимум една доставка/, но от негова страна не е изрично указано какво следва да се разбира под „сходен предмет“. Предвид, че основната характеристика на предмета на доставка на обществената поръчка е „автомобил, тип купе “баничка“, безспорно за заинтересованите лица това би породило неяснота относно кои моторни превозни средства биха били сходни с изискваното. Отделно при заложеното изискване за изпълнена минимум една сходна доставка, без да бъде посочено кои доставки ще бъдат приети за сходни, изискването не е достатъчно разбираемо, ясно и точно за кандидатите. Това от своя страна действително има разубеждаващ ефект спрямо стопанските субекти, които следва да положат съответните усилия за кандидатстване, без обаче да имат яснота дали офертите им ще бъдат допуснати до оценка. Следователно, правилни са изводите на административния орган, че Възложителят не е осигурил предпоставки за прилагането на принципите на свободната конкуренция и равнопоставеност, регламентиран в чл. 50, ал. 1 от ЗУСЕСИФ.

Ограничително се явява и второто заложеното изискване за осигурено гаранционно и следгаранционно сервизно обслужване в поне един оторизиран от производителя сервиз. Безспорно от така заложеното изискване не става ясно дали изискването е насочено към Изпълнителя /от него ли се очаква да осигури гаранционното обслужване на доставения автомобил, същото да е в оторизиран от производителя сервиз/, или се очаква участникът да докаже опит в извършена услуга по такова гаранционно обслужване в оторизиран сервиз на производителя. Отделно с така заложеното изискване се предвижда да се докаже чрез документ от производителя или възможност за проверка в електронната система на производителя/ потвърждаваща наличието на оторизирана сервизна база за гаранционно и следгаранционно обслужване. Така изискването доказателство в случая, не е релевантно към доказване на опита на участника, респективно същото е недопустимо по аргумент от чл. 3, ал. 13, т. 1 от ПМС № 160/01.07.2016 г. Правилно е прието от административния орган, че въз основа на изискването доказателство се установява, че същото има отношение към изпълнението и касае макар и неясно формулирано, изискване на Възложителя за осигуряване на сервизно обслужване в оторизиран от производителя сервиз.

Относно изискването за опит, следва да се посочи, че Възложителят – бенефициер е изискал сервизът да е оторизиран единствено от производителя, без да допусне възможност за оторизация от упълномощен представител на Възложителя. Действително по този начин, Възложителят е изключил от кръга на потенциалните кандидати лицата, имащи оторизация, но не от производителя, а например от оторизиран или упълномощен доставчик. Безспорно заложеното изискване е неясно

и дава възможност за различно тълкуване, въвежда необосновани изисквания по отношение на кандидатите, които следва да се сдобият с такъв документ във връзка с участието им в обществената поръчка. Заложено изискване също така е в нарушение на чл. 51, ал. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно залагане на неправомерни условия, които ограничават възможността на икономическите оператори да участват в процедурата по възлагане на обществена поръчка и/или водят до разубеждаване на потенциалните участници в процедурата по възлагане на обществената поръчка. Установените нарушения – залагане на ограничителни критерии, попадат в легалната дефиниция на „нередност“, съгласно чл. 2, т. 36 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета. Същото има финансово отражение, като е налице „нередност“ по смисъла на Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г., доколкото нередност може да съществува и когато е налице възможност за нанасяне на вреда на бюджета, като няма изискване да бъде доказано наличието на точно финансово изражение.

Правилно е прието, че така установеното нарушение представлява нередност по т. 11, буква „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, а именно използване на основание за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане или условия за изпълнение на поръчката или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от настоящето приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата. В случая не е налице минимално ниво на конкуренция, доколкото в процедурата е подадена само една оферта.

По отношение на третото нарушение:

Съдът изцяло споделя изводите на решаващия административен орган за наличие на незаконосъобразна методика за оценка на офертите, в Раздел IV.1 от публичната покана. Видно от този раздел е, че са посочени три показателя за оценка на офертите: Показател 1: Степен на съответствие с предмета на поръчката/гаранционен срок – с тежест 20 %; Показател 2: Предложена цена с тежест 60 % и Показател 3: Срок на доставка с тежест 20 %.

Установява се, че по отношение на Показател 1 в методиката за оценка е заложено, че същият е с относително тегло 0.40, но същевременно в таблицата с теглата на всички показатели е записано, че неговото относително тегло 0.20. От друга страна налице е разминаване в информацията относно относителното тегло по отношение на Показател 2 „Предложена цена“ – от една страна е посочено, че този показател е с тегло 0.40, но всъщност в началото на методиката е заложено, че относителното тегло е 0.60.

В методиката е заложено още, че „гаранционният срок на съответния кандидат се получава чрез сумиране на гаранционните срокове на отделните артикули, посочени в офертата на съответния кандидат“, но такива артикули никъде не са формулирани, а и видно от предмета на поръчката се установява, че се касае за доставка на един автомобил, т.е един артикул. В тази връзка, Съдът споделя извода на административния орган, че е налице противоречива методика за оценка, съдържаща неясноти. Така заложеното наименование на показателя „Степен на съответствие с предмета на поръчката/гаранционен срок“, реферира към съответствие като цяло с условията по поръчката, но реално е посочено, че максимален брой точки получава оферта с предложен най-висок гаранционен срок. В тази връзка неясно е по какви критерии по показателя се преценява степента на съответствие с предмета на поръчката, предвид липсата на формулирани условия за присъждане на точки в тази връзка. Така установените разминавания в посочения тегловен коефициент на показателя, както и на ценовия показател също създават неяснота по отношение на участниците, с каква тежест е съответният показател в

оценката, поради което същите не разполагат с достатъчно информация как следва да подготвят офертите си.

Следователно така изготвената методика за оценка на офертите е неясна, същата създава предпоставки за субективизъм и е налице нарушение на чл. 3, ал. 7, т. 2 от ПМС № 160/01.07.2016 г. Съгласно тази норма, в публичната покана, бенефициентът следва да посочи методиката за комплексна оценка и начинът за определяне на оценката по всеки показател, който начин трябва да дава възможност да бъдат сравнени и оценени обективно подадените оферти и да осигурява на кандидатите за Изпълнител достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател, като за количествено определимите показатели се определят стойностите в цифри или в проценти, респективно се посочва начинът за тяхното изчисляване, а за качествените показатели, които са количествено непреодолими, се посочва и начинът за тяхното оценяване от оценителите с конкретна стойност чрез експертна оценка. С тези въведени неясноти, действително Възложителят не е спазил правилата за нейното формулиране. Липсата на яснота относно съдържанието на първия показател, безспорно създава предпоставки за субективна оценка на подадените оферти, а същевременно липсва и яснота как ще бъде оценена степента на съответствие с предмета на поръчката като качествен показател. Правилен е изводът на административния орган, че по отношение на количествените показатели противоречието в тегловите коефициенти на практика води до липса на достатъчно информация относно правилата, които се прилагат за тяхната оценка.

Съдът счита, че и третото установено нарушение попада в легалната дефиниция на „нередност“, съгласно чл. 2, т. 36 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета. Същото има финансово отражение, като е налице „нередност“ по смисъла на Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г., доколкото нередност може да съществува и когато е налице възможност за нанасяне на вреда на бюджета, като няма изискване да бъде доказано наличието на точно финансово изражение.

Същото представлява „нередност“ по т. 11, буква „а“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, а именно използване на основание за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане или условия за изпълнение на поръчката или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от настоящето приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата. В случая не е налице минимално ниво на конкуренция, доколкото в процедурата е подадена само една оферта.

Административният орган правилно е приложил разпоредбата на чл. 7 от Наредбата за посочване на нередности. Съгласно тази разпоредба, при констатирани два или повече случаи на нередност, посочени в приложение № 1, съответно приложение № 1а, се определя една корекция за всички нарушения, засягащи едни и същи допустими разходи, чийто размер е равен на най-високия процент, приложен за всяко от тях в акта по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. Административният орган е определил обща финансова корекция в размер на 10 % от стойността на допустимите разходи (34 344.46 лв. с ДДС – стойност без собствен принос на бенефициера) по Договор № ПО-04-02/19.04.2021 г. с Изпълнител „София Транс Ауто“ АД, на стойност 29 204.77 лв. без ДДС /35 045.72 лв. с ДДС/.

По изложените съображения, Съдът намира, че определената с атакувания акт финансова корекция се явява законосъобразна, а жалбата – неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде отхвърлена.

По разноските в производството:

От страна на ответния административен орган не е отправено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което Съдът не дължи произнасяне.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 60-ти състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „Български Червен Кръст“, регистрирано по фирмено дело № 24766/1992 г. по описа на Софийски градски съд, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение за определяне на финансова корекция № РД-02-14-1053/02.11.2022 г., издадено от Д. Г., Заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на управляващия орган по Програма И. V-A Румъния – България 2014 г. – 2020 г., в размер на 10 % върху допустимите, засегнати от нарушението разходи по Договор № ПО-04-02/19.04.2021 г. с Изпълнител „София Транс Ауто“ АД.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: